

τουφάρω

τουφάρω, ρ. [<τούφα + κατάλ. -άρω], κοιμάμαι μακάρια, ξέγνοιαστα: «όπου βρει κρεβάτι, πέφτει και τουφάρει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας